

vist saaledes i de 99 af 100 Tilfælde — bliver der tilbage en Fristelse deri, at Børnene paa fuldstændig lovlig Maade komme i Besiddelse af ukontrolerede Penge, idet de ikke alene ved Nytaar, men ogsaa f. Eks. den første i Maanedene modtage Drikkeskillinger, eller hvad man vil kalde den lille Skilling, de faa i mange Familier. Paa dette Omraade maa der foretages en Forandring, hvad enten det skal ske ved Hjælp af Lovgivningen, eller det er muligt, som det blev antydet af den højtærede Indenrigsminister, at lade det ske ved Hjælp af Politiforbud, Politiets Indgriben i det hele. Jeg skal ikke kunne sige hvilket, og det er mig ogsaa mindre væsentligt, ad hvilke Veje Forandringen sker, naar den kun sker. De følger, der kunne blive deraf, er jo, naar vi undtage de pekuniære Tab, de paagældende Hjem lide, vel næppe store. Der kan blive Tale om, at Mælken bliver fordyret. Drengene koste det ene Selskab Aaret rundt saadan noget som 30,000 Kr., og det er som bekendt ikke nogen lukrativ Forretning; at drive Mælkeforsyning. Den filantropiske Side af Sagen fra Kjøbenhavns Mælkeforsyning fremgaar deraf, at det i Lovene er fastsat, at de ikke maa have mere end 5 pCt. Udbytte, og de have da heller ikke, mig bekendt, givet mere. Sikkert er der Medlemmer her til Stede, som ville kunne give Oplysninger fra andre større Mælkeforsyninger; og som ville gaa i samme Retning, det siges i alt Fald ganske almindeligt, at det ingenlunde er nogen lukrativ Forretning. Men imidlertid, Hovedsagen ved dette Spørgsmaal bliver Hensynet til Børnene, og man maa saa der finde sig i de Ulemper, som kunne afstedkommes, ved at man fra Myndighedernes Side griber ind. Ved denne Beskæftigelse af Børn er det altsaa ikke alene heldigt, men nødvendigt, at man griber ind. Der er imidlertid en anden Beskæftigelse, som med Hensyn til Behageligheden er upaaklagelig; og her sigter jeg til de Formiddagspladser, som Dreng og Piger i Kjøbenhavn have i udstrakt Grad. Det er et meget søgt Arbejde baade fra Børnenes Side og fra Forældrenes, naar Forældrene sidde smaat i det. De ville gerne have deres Børn i disse Pladser, ikke alene for den lille Fortjæntes Skyld, men ogsaa fordi de da i Reglen have et godt Sted at være, hvor der er behageligt Arbejde, og hvor de lære noget af den Orden og Renlighed, som i de fleste Tilfælde hersker i de Hjem, hvor de komme, ligesom de vel som oftest ogsaa maa venne sig sig til Orden med Hensyn til at

aflægge Regnskab osv. Det er noget, som kun kan sætte gode Frugter hos Børnene og ogsaa komme deres egne Hjem til gode. Det forekommer mig derfor ikke, at man ret vel over for to saa forskellige Beskæftigelser kan give de samme Lovbestemmelser. Det er i Teorien overmaade rigtigt, at Børnene skulle være fri for Arbejde en Time eller to, før de gaa i Skole, for at hvile sig og læse og faa Føde, men det er med Hensyn til den Beskæftigelse, jeg sidst omtalte, dog saa, at det meget ofte vil være bedre for Børnene at blive i disse Hjem, hvor de gøre Tjeneste, idet de jo ofte foruden Hygge faa Mad og ere fritagne for, som disse Børn ellers ofte maa, at sidde i kolde Hjem eller drive omkring paa Gaden. Dette Gadeliv er saa ødelæggende her i Kjøbenhavn, at disse Formiddagspladser som Regel maa kaldes en Vel-signelse for Børnene.

Det er altsaa min Opfattelse af den foreliggende Sag, at det er saare betimeligt, at der fra Myndighedernes Side gribes ind, hvad enten det nu sker paa den ene eller den anden Maade. Jeg tror ikke, at det vil være muligt med tilstrækkeligt Eftertryk at gribe ind uden ved Lovgivningsmagtens Medhjælp, og Tendensen i det foreliggende Forslag har altsaa for saa vidt min ubetingede Sympati, hvad Hovedbestemmelserne angaar. Enkelthederne med Hensyn til Tal skal jeg slet ikke komme ind paa, det er jo noget, som er Udvalgets Sag. Den Forretningsgang, som er omtalt af de sidste to Talere, i §§ 5 til 9, er sikkert ogsaa ikke alene uhensigtsmæssig, men noget vel omstændelig, men herpaa skal jeg heller ikke ved Sagens første Behandling komme nærmere ind, bl. a. ogsaa fordi det er berørt af andre ærede Medlemmer. Naar imidlertid den sidste ærede Taler sagde, at disse Bestemmelser let kunde bringe et daarligt Forhold ind mellem Skolen og Hjemmet, kunde jeg dog ønske at sige dertil, at vi, der have beskæftiget os med Skolegerning, vide, at det er af den allerstørste Betydning baade for Skolen og Hjemmet, at der er et godt Forhold. Men hvis Følgen skulde blive, at det er Skolen, som maa kapitulere, at Skolen maa slaa af paa sine Fordringer for at tilfredsstille de Ønsker fra Hjemmene, som ofte gaa i stik modsat Retning af Skolens, som ere baarne frem af en meget stor Egoisme, hvis Skolen da skal kapitulere, er jeg aldeles uenig med det ærede Medlem. — Inden jeg slutter, ønsker jeg at gøre den almindelige Bemærkning, at det jo ingenlunde altid er Barnets Alder, der